

KONKELO

MEOL - Metsäalan Opiskelijat ry Jäsenlehti 1/11

KONKELO

1/11

Sisälllys

- 3 Pääkirjoitus
- 4 Terveisiä Metosta
- 5 Metsä puhuu - kuunteletko?
- 7 Jäsenseuranta
- 8 Koulukierros: Nikkarila
- 10 Ylä-Lapin johtoseminaari
- 13 Haapa kysely
- 14 Talvikisat 2011, Tampere
- 17 Mikä on IFSA?
- 18 Saksan matka Kastellauniin
- 22 Slovenia winter meeting
- 24 Tuhkaa ja laseria
- 26 Nordnatur intensive course
in Evenstad, Norway
- 29 Opiskeluvaihto Tsekin tasavallassa

Julkaisija:

MEOL - Metsäalan Opiskelijat ry

Päätoimittaja:

Eedla Makkonen

Toimitussihteeri, taitto:

Juho Jokimies

Toimituskunta:

MEOLin hallitus ja muut halukkaat

Toimituksen yhteystiedot:

Konkelo c/o Eedla Makkonen
Savontie 69 A 3 76150 Pieksämäki
eedla.makkonen@mail.mamk.fi

puh. 050-3449021

Kannen valokuva:

Simo Sarkkinen

Hallitus:

Heli Ketola pj HAMK

Tiina Syväälä siht. SEAMK

Eerojuhani Laine vpj RAMK

Silja Markkola rahast.hoit. TAMK

Tarmo Marjala webmaster PKAMK

Henri Suutari jäsen Novia

Juha Ruuska jäsen TAMK

Eedla Makkonen jäsen MAMK

Toni Laine jäsen SEAMK

Janne-Perttu Rantonen v.jäsen RAMK

Mikko Kaija v.jäsen HAMK

Sari Vesamäki v.jäsen MAMK

Saana Blåberg Kuuntelu ja puheoikeus KYAMK

MEOL
METSÄALAN OPISKELIJAT

MEOL - Metsäalan Opiskelijat ry
c/o METO - Metsäalan Asiantuntijat
Hietalahdenkatu 8A, 00180 HELSINKI

Talvikisat on saatu päätökseen ja uusi hallitus valittua ja järjestettyä. Kiitos kaikille talvikisoihin osallistuneille, sekä eritoten järjestäjille. Saitte taas aikaan loistavat kisat. Kisat kaikkiin sujuivat erittäin hyvin, vaikka itse taitoluun osallistuneiden lukumäärä jäikin vähäiseksi. Nikkarilan kisat niinkään sujuivat hyvin.

MEOL viettää varsin kansainvälistä vuotta isännöimällä IFSS- Internatiolan Forestry Students Symposiumin kaksiviikkoisen rupeaman neljä viimeistä päivää Lapissa tänä kesänä. Ensimmäisen puolentoista viikon ohjelmasta vastasivat Joensuun sekä Helsingin yliopiston metsäpuolen opiskelijat. MEOLin ohjelman osalta suurimman voimainkoetuksen tapahtuman järjestämisessä suorittivat Rovaniemellä opiske-

levat MEOLin jäsenet. Suuri kiitos siis siitä heille kaikille. Tapahtumaa varten Suomeen saapui metsäalan opiskelijoita ympäri maailman ja tiedän, että tapahtumasta tuli heille ikimuistoinen yllätysohjelmineen.

Metsäalan opiskelu on suurten muutosten edessä. Yliopisto-opiskelijoita koetaan tällä hetkellä olevan liikaa ja ammattikorkean puolella opiskelevia sopivasti, mutta silti koulutusohjelmia keskitetään ja jopa lakkautetaan. Koulutusohjelmien sisältöjä muokataan ja saatetaan jopa lakkauttaa kokonaisia opintokokonaisuuksia. Viimeksi mainitusta toiminnasta on unohnut se viimeinenkin järjen hiven.

Keskittäminen, sekä koulutusohjelmien sisältöjen muokkaus ovat viimekädessä ihan ymmärrettäviä asioita, mutta kun päättäjät ymmärtäisivätkin säilyttää toiminnassaan järjen lisäksi sen tärkeimmän. Laadun. Unohtamatta omaa koulutusalaan vastaavaa sisältöä.

Pitäkää puolenne koulutuksenne laadun suhteen, koska ansaitsette laadukkaan koulutuksen alalla, jonka olette valinneet.

Älkääkä epäröikö ottaa yhteyttä oman koulunne MEOL-edustajaan kohdatessanne mahdollisia ongelmia, niin ratkaistaan ne yhdessä.

Lomat on lomailtu ja osalla harjoittelut on suoritettu osittain tai kokonaan. Taas on aika ruveta töihin laadukkaamman metsäopetuksen puolesta, unohtamatta sitä opiskelua... ;)

Heli Ketola

Puheenjohtaja

MEOL—Metsäalan Opiskelijat ry

OPIKSELIJOIDEN SYYSKIIREET

Kesä meni nopeasti ja saatiin nauttia hienosta kesästä. Syksyn tullen useimmiten arki palaa ja sitä kautta myös ne arkiset kiireet. Opinnot lähtevät täysillä käyntiin ja kesäkiisatkin saatiin pidettyä Nikkarilassa.

Meolin maaliskuussa valittu uusi hallitus ja uusi puheenjohtaja **Heli Ketola** Evolta ovat toimineet täysillä jo kohta puoli vuotta! Uusi hallitus piti hallituksen orientoitumispäivät heti huhtikuun alussa ja seuraavaksi hallituksen edustajat kävivät kertomassa omat ajatukset ja ideansa Metsä Puhuu kampanjan ohjausryhmälle.

Meton vaikuttaminen Opetushallituksen koulutustyöryhmässä on aktiivista, sillä **Jyrki Ketola** Meton toimistolta valittiin seuraavan toimikauden ajaksi uudeksi puheenjohtajaksi ja Meolin uusi pj Heli Ketola sai myös opiskelijoiden paikan samaan työryhmään. Jyrki ja Heli eivät kylläkään ole sukua toisilleen vaikka samassa työryhmässä ovatkin :). Työryhmän arvo korostuu nyt varsinkin, kun metsäoppilaitoksia myllerretään niin meidän vaikutusmahdollisuudet ovat entistä paremmat. Viime keväänä päästiin käymään Etelä-Saksassa opintomatalla – nyt ei tuhkapilvi haitannut matkustamista! Opintomatka onnistui aivan upeasti ja paljon uusia kokemuksia saatiin ja kyllä meillä on opittavaa muualta esim. vaikka miten tuulivoimaa voidaan hyödyntää ja samalla kasvattaa metsiä samoilla alueilla.

Harjoittelupaikka tilanne on ollut tänä vuonna hyvä ja työpaikkojakin on ollut erittäin

hyvin tarjolla tässä kevään-kesän-syksyn aikana. Opinnäytetyö on usein opiskelijan suurin haaste opintojen loppuvaiheessa ja siihen toivoisin vielä enemmän työnantajilta panostusta ja innostusta! Työnantajat voisivat miettiä jo etukäteen mahdollisia opinnäytetyöaiheita ja kokonaisuuksia ja tarjota niitä aktiivisesti joko harjoittelussa oleville harjoittelijoilleen tai suoraan vaikka oppilaitoksille.

Annetaan yhdessä uusille opiskelijoille ja valmistuville metsätalousinsinööreille hyvät lähtökohdat opiskeluun ja työelämään, jotta jatkossakin alalle tulee innostuneita ja motivoituneita metsäammattilaisia.

Vesa Koskikallio

Yhteyspäälikkö

METO – Metsäalan Asiantuntijat ry.
p. 040 7610 417
vesa.koskikallio@meto-ry.fi

Metsä puhuu – kuunteletko?

Juri Laurila

Maailman metsien vuosi toi tullessaan metsäalan yhteisen **Metsä puhuu** – tulevaisuushankkeen, jonka tarkoitus on, ei enempää eikä vähempää kuin pelastaa maailma. Tässä vaiheessa nokkelimmat jo ehtivät vähättelemään tavoitetta, mutta kun asiaa miettii hieman, ei se ole utopiaa tai jonkin tahon yltiöoptimismia vaan aivan todellinen, käsin kosketeltava asia. Ilmaston lämpeneminen on vääjäämätön tosiasia, jonka hidastamiseksi me kaikki voimme tehdä jotakin. Mitä se on, millä lailla me voimme yhdessä pelastaa maailman? Se on jokapäiväisiä valintoja. Valitsemme fossiilisia, ehtyviä luonnonvaroja käyttäviä tuotteita vai kestäväällä käytöllä hankittuja uusiutuvia luonnonvaroja hyödyntäviä tuotteita ja palveluita. Metsäalan ihmisille asia on tuttu, mutta me emme ole osanneet välittää tätä tietoa uusille sukupolville. Kuka asian kertoo lapsille ja nuorille, jos me emme sitä tee? Tämän vuoksi Suomen Metsäyhdistys lanseerasi Metsä puhuu – kampanjan yhteydessä myös **Metsä ala puhuu** – kampanjan. Myös metsäalan ihmisiä on aktivoitava kertomaan enemmän niistä positiivisista puolista, joita metsien hyödyntä-

minen tuo matkassaan.

On helppo tuomita metsien hakkuita ja väittää sitä metsien tuhoamiseksi. Kuitenkaan ilman metsien hyödyntämistä emme voi elää kovin pitkään maan päällä. Jokainen voi pyyhähtyä hetkeksi ja miettiä, miten metsäteollisuuden tuotteet näkyvät omassa elämässä. Jokaisen olisi myös joskus hyvä miettiä, mikälainen maailmamme olisi ilman metsistä saatavia tuotteita tai metsäalan mahdollistamia palveluita. Emme helpostikaan tule ajatelleeksi, että esimerkiksi matkapuhelinverkko on Suomessa lähes koko maan kattava pitkälti metsäteollisuuden ansiosta. Ilman hakkuukoneiden tiedonsiirtoon tarvittavaa GSM – verkon tarvetta matkapuhelimet todennäköisesti eivät kuuluisi kuin taajamissa ja vilkkaimpien teiden varsilla. Ja kun tähän lisätään kaikki muu metsien käyttö, kuten retkeily, sienestys, marjastus jne., jne., voimme yksinomaan todeta, että metsien käyttö todellakin pelastaa maailman. Me metsäalan ammattilaiset myös tiedämme, että alalla pyyhkii kohta suuri eläköitymisen aalto ja ala tarvitsee kipeästi uusia tekijöitä.

On siis välitettävä myös opiskelupaikkaa miettiville nuorille se positiivinen sanoma, että metsäala ei ole mikään auringonlaskun ala.

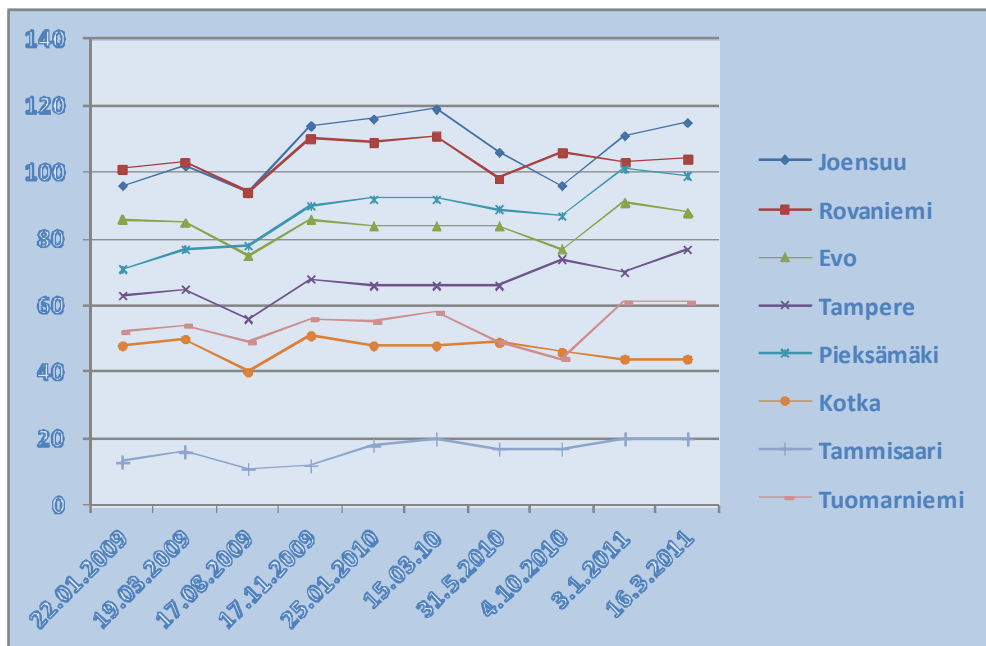
Vuosittain metsäalalle valmistuu n. 2000 uutta ammattilaista. Vuosittainen tarve on kuitenkin noin 3000. Meidän on siis välitettävä myös opiskelupaikkaa miettiville nuorille se positiivinen sanoma, että metsäala ei ole mikään auringonlaskun ala, vaan se on ja tulee olemaan myös tulevaisuudessa vahva tukijalka suomalaisen yhteiskunnan kehityksessä.

Mutta kuten jo mainitsin, se ei riitä että me tiedämme nämä asiat. On tärkeää, että tämä tieto saavuttaa myös tulevat sukupolvet. Haastankin siis jokaisen metsäalan nykyisistä ja tulevista ammattilaisista mukaan välittämään tätä tietoa kaikille niille, joille asiat ovat epäselviä. Pelastetaan maailma yhdessä ja annetaan nuorille syy kuunnella metsän puhetta.

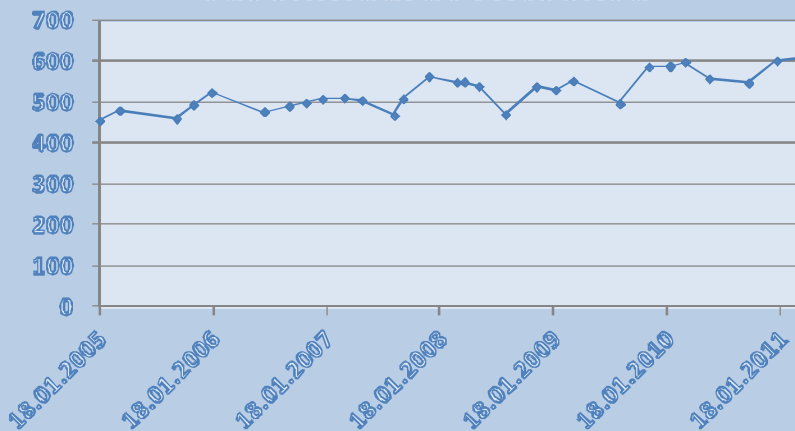

Juri Laurila, puhuva tukipuu

Jäsenseuranta

Jäsenmäärät Yhteensä

Etelä-Savossa sijaitseva Pieksämäki perustettiin vuonna 1962. Noin 20 000 asukkaan pikkukaupunki kätkee sisäänsä paljon erilaisia luontoon liittyviä virkistymismahdollisuuksia. Pieksämäellä sijaitsee myös viihtyisä metsäoppilaitos Nikkarila.

Pieksämäen kaupunki on rakentunut kaupunkia halkovien, kolmen pitkän kadun ympärille. Hyvin suunnitellun kaupungin asemakaavan laati Otto-Iivari Meurman. Kaupunki koostuu ruuduista, kaarikaduista, puistoista ja Pieksäjärven rantaviivaa pitkin kulkevasta puistokadusta. Luonto on pyritty pitämään lähellä ihmisiä. Pieksämäelle eloa tuo kaupungin läpi kulkeva junarata, joka valmistui vuonna 1889. Pieksämäellä on rautateitä risteävä juna-asema, joka luo helpot ja toimivat kulkuyhteydet ympäri Suomea.

Pieksämäen kupeessa sijaitsee vuonna 1905 perustettu metsätaloudenlaitos Nikkarila.

Pitkät perinteet omaava kampus on osa Mikkelin ammattikorkeakoulua MAMKia. Kampuksen kyljessä on myös metsäopetusta tarjoava Pieksämäen ammattiopisto.

Järvien ja opetusmetsän ympäröimä Nikkarila takaa opiskelijoilleen metsäisen oppimisympäristön. Tärkein oppimispaikka metsä on ovesta ulos astuttaessa aina lähellä. Se takaa onnistuneen teorian soveltamisen käytäntöön.

Kampus koostuu päärakennuksesta ja sitä ympäröivistä vanhoista puurakennuksista. Niistä löytyvät opetustilat, kirjasto ja moottorisahamuseo. Rakennukset luovat kampukselle viihtyisän piha-alueen. Nikkarilan seitsemässä saunassa ei istumatila lopu kesken. Päärakennuksessa sijaitsevat ruokala ja atk-tilat. Nikkarilasta löytyy myös syksyisten sählypeliin innoittaja, liikuntasali nimeltään ”luola”.

Kampus on opiskelijamäärältään pieni. 160–180 hengen opiskelijaporukka luo mukavan ja rennon opiskeluilmapiirin. Osaava opettajakunta takaa tiedon menevän kovaluisempaankin päähän.

Kampukselta kaupunkiin on nelisen kilometriä. Suurin osa opiskelijoista on löytänyt asuntonsa halpakustanteisesta kaupungista, mutta osa viihtyy myös kampuksen omissa solurakennuksissa. Kaupungilta löytyy opiskelijalle tarvittavat menomestarat ja halvat pikaruokapaikat.

Kesäakisat 2011 rymisteltiin kunniakkaasti läpi syksyisissä Nikkarilan maisemissa.

Nikkarilan seitsemässä saunassa ei istumatila lopu kesken.

Ykä-Lapin

JOHTOSEMINAARI

■ Eedla Makkonen

Meolin hallitus poislähtötunnelmissa Saariselällä

Epätoivo marketin pihalla

Ylä-Lapin johtoseminaarin raportti

26.1.2011 Lähtö Pieksämäeltä, Rovaniemelle

27.1.2011 Tutustuttiin metsähallituksen Pilkkeeseen, saavuttiin Saariselälle, saunottiin

28.1.2011 Aamupäivällä hallituksen jäsenet jaettiin kolmeen työryhmään aiheista:

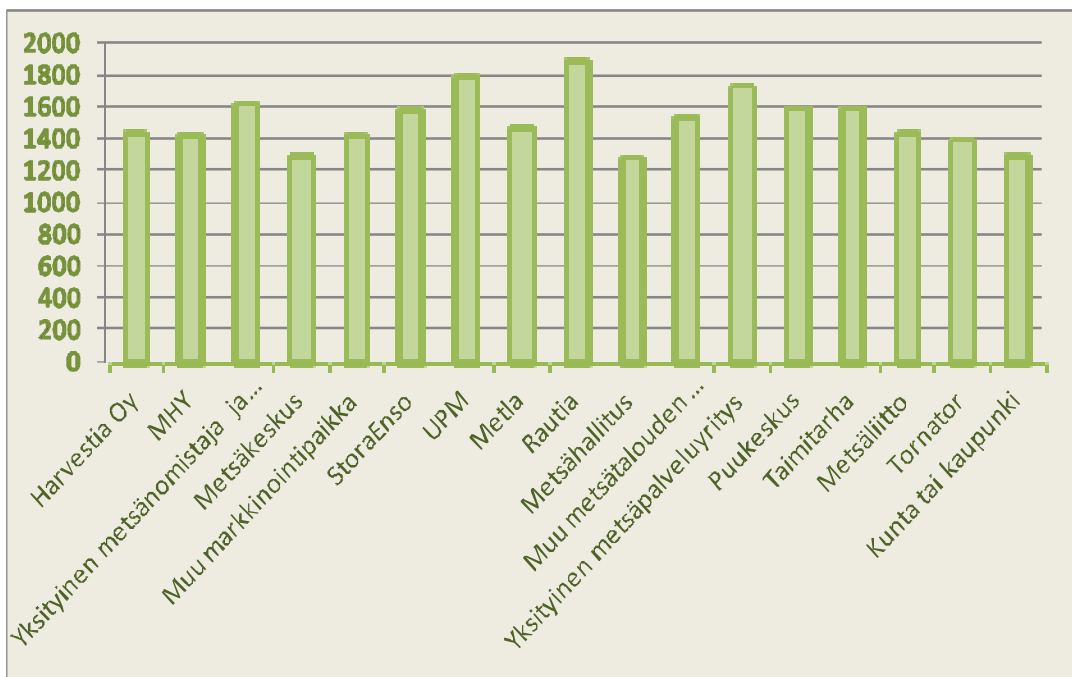
1. toimintakertomus 2010, toimintasuunnitelma 2011 sekä budjetti 2010
2. markkinointi ja tiedotus: Konkelo, Meol fashion
3. IFSS, sponsoreiden ja ohjelman suunnittelua

Tutustumassa Metsähallituksen uuteen puutaloon

Haapa

kysely

Palkkakyselyyn vastanneita yhteensä

92kpl

Kyselyyn vastanneita yhteensä

114kpl

Harjoitteluun pääsi 91,7%

91,7%

Harjoitteluun ei pääsyt 8,3 %

8,3%

Vastanneista oli miehiä

72,8%

vastanneista oli naisia

27,2%

Aloitin harjoittelupaikan haun ennen harjoittelua

1 - 2 kk

8,3%

3 - 5 kk

67,9%

6 - 12 kk

22,9%

1 - 3 kk

0,9%

Allekirjoitettiinko kirjallinen työsopi-

Kyllä

86,1%

Ei

13,9%

Kuinka tärkeänä koit tämän työharjoitte-

Erittäin hyödylliseksi

47,5%

Hyödylliseksi

33,7%

Jonkin verran hyödylliseksi

16,8%

Joksenkin tarpeettomaksi

2%

TALVIKISAT TAMPERE

- hirmuisen tuiskun keskellä

■ **Juha Ruuska**

Maaliskuun lopulla 18.-20.03.2011 järjestetyissä metsäopiskelijoiden Tampereen Talvikisoissa riitti ryskettä perjantai-illasta sunnuntaiaamuun saakka. Tapahtuma järjestettiin melko pienellä organisaatiolla ja järjestysvastuu oli Tamkin vuonna -09 aloittaneella vuosikurssilla.

Meno alkoi jo perjantaina ilta kuuden jälkeen kun kaikista Suomen seitsemästä (7) metsätaloutta kouluttavasta ammattikorkeasta alkoi saapumaan hilpeitä opiskelijoita busilasteittain majoituspaikalle Tampereen ammattikorkeakoulun liikuntarakennukseen. Uutuutena kilpailuihin saimme mukaan myös kourallisen Joensuun metsäylioppilaita.

Liikuntasali tulikin tupaten täyteen, kun lähes 200 opiskelijaa majoittui haalarit päällä lattioille röhnöttämään.

Majoittumisen jälkeen saunottiin urakalla ja urheimmat sankarit kävivät vielä tekemässä tilannekatsauksen Mansesterin sykkivään yöelämään, olihan kuitenkin perjantai-ilta meneillään.

Varhain lauantaina lähdettiin Kaupin urheilukentille mitteloimään talvisia kisailulajeja aamupalan vielä painaessa mahalaukussa. Ensimmäisinä lajeina oli pulkanveto ja suksenheitto. Pulkkaa vedettiin niin että narut paukkui ja suksikin lensi kuuleman mukaan ”niin perkeleesti”.

**Välillä tuntui että salissa
oleva väki oli kuin yhtä
suurta perhettä**

Samoihin aikoihin viereisissä Kaupin metsissä tahkottiin sukset jaloissa metsätaitoilurasteja läpi. Metsätaitokilpailujen johtajana toimi Henni Vahto ja Silja Markkola hoiti sihteerin roolia. Järjestelyt tuloslaskentoi-neen toimivat moitteettomasti ja palkinnotkin olivat perinteen mukaisesti huomattavan suuria, kiitos Suomen Metsäurheiluliiton (SMUL) tuelle. Metsätaitoiluissa oli kuitenkin tänä vuonna valitettavasti hyvin vähän osallistujia, vain parikymmentä urhoollisia hiihti taitoradan läpi armottomassa maaliskuun rântäsateessa.

Kisojen voimakkain koulu ratkesi köyträvetämällä. Odotettua tai ei, Tuomarniemi kiskoi jälleen köyden pois muiden käsistä. Taisi olla kolmas tai neljäs kerta putkeen. Lumifutis oli tänä talvena tavallista rankem-

pi ja vain kolmen koulun joukkueet lähtivät kamppailemaan mestaruuspokaalista ainakin polviin saakka yltävässä sohjoisessa hangessa. Neniä murtui ja nilkkoja hajosi, mutta myös komeita maaleja saatiin aikaiseksi. Tiukkojen erien jälkeen voittajaksi selviytyi isäntäjoukkue Tampere.

Ruokailujen jälkeen siirryimme kampuksen etupihalle ratkomaan mölkkymestaruutta. Tärkeintähän tässä lajissa on voittaa arvostettu Venäjän keloapuusta valmistettu pokaali eli ”Poika”. Nättejä täsmäheittoja ja jopa millin tarkkoja hutejakin tuli havaittua, mutta voittajaksi nousi pususta aivan yllättäen eräs Nikkarilan joukkue. Tampereen kahden kisan voittoputki katkaistiin ja pokaali lähti Nikkarilaan kesäkisoja odottamaan.

Juhlailta oli vielä edessä ja vihreänä vellova opiskelijamassa valmistautui siihen vapautunein fiiliksin toisiinsa tutustumalla. Haalari-merkit vaihtoivat omistajia ja välillä tuntui että salissa oleva väki oli kuin yhtä suurta perhettä, ainoastaan paikallisista murteista saattoi päätellä että moni oli kaukana kotoaan. Lauantai-illan juhlapaikka oli järjestetty Tampereen Tivoliin, joka olikin melkoinen yöhuvipuisto. Siellä lähes parisataapäinen opiskelijakansa veti sellaisia tanssikuvioita että niistä puhutaan täällä Tampereella vielä nyky-päivänäkin.

Seuraava aamu toi kuitenkin paluun takaisin tähän julmaan maailmaan. Krapulaa oli liik-keellä runsaasti ja päänsärkyä pahensi vielä entisestään pilvettömältä taivaalta silmiin porottanut Pirkanmaan aurinko. Palkintojen-jaon loputtua oli kisat ohitse ja hyvästelyjen jälkeen lähdettiin kotia kohti. Seuraavissa kisoissa näemme jälleen!

Kiitoksia kisoista!

Terveisin Talvikisojen
projektipäällikkö
Juha Ruuska

International FORESTRY STUDENTS' ASSOCIATION

MIKÄ ON IFSA?

IFSA eli International Forestry Students' Association on kansainvälinen metsäopiskelijoiden järjestö, jonka pääasiallinen tarkoitus on edunvalvonta, tieteellinen vaihto sekä kansainvälisen metsäopiskelija verkoston luominen.

IFSA vaikuttaa mm. seuraavissa sidosryhmissä: IFISO, FAO, IUFRO, CIFOR yms. Lisäksi IFSA:ssa toimii erilaisia komissioita, joilla pyritään vaikuttamaan metsäopiskelijoiden etuihin. Näitä ovat mm. Forestry education commission ja Exchange Programme commission. IFSA:an kuuluu n. 3000 opiskelijaa n. 70:stä eri yhdistyksestä. Suomi kuuluu Pohjois-Euroopan alueeseen ja meillä on yhteensä 3 yhdistystä. MEOL on yksi näistä yhdistyksistä, joka tarkoittaa sitä että sinä olet myös IFSA:n jäsen.

Lisää tietoa löydät Internet sivuilta

www.ifsa.net

Kysymyksiä IFSA:sta ja toimintaan liittymisestä saat MEOLin kv-vastaavalta.

IFSA:n Northern regional meeting NERM, järjestetään Dresdenissä, Saksassa 01.-07.05.2011. MEOLin 2 jäsentä Janne-Perttu Rantonen ja Vesa Miettunen osallistuvat tapahtumaan.

Brnossa, Tsekeissä järjestettiin kansainvälinen metsätaitokilpailu (Forestry Versatility) 18.-22.04.2011. MEOLin jäseniä osallistui kilpailuun.

Tanskassa järjestettiin epävirallinen IFSA edustajiston kokoontuminen 09.-12.04.2011. MEOLin jäsen osallistui kokoukseen.

Vuosi 2011 on YK:n kansainvälinen metsien vuosi (International Year of Forests, IYF)

SAKSAN MATKA KAS

Teksti Matkalle osallistuneet

Kuvat Toni Laine

Maanantaina matkajat alkoivat kerääntyä Pirkkalan lentoasemalle neljän aikoihin iltapäivällä. Turvatarkastuksen jälkeen pidimme lyhyen esittäytymiskierroksen lentoaseman ravitsemusliikkeessä. Lentomme lähti kello 18.40 suomen aikaa ja perillä Frankfurt Hahnissa olimme kello 20.10 paikallista aikaa.

Lentoasemalla meitä oli vastassa Michael Diemer, joka oli yhteyshenkilömme Saksanmaalla. Lunastettuumme vuokra-autot ajoimme noin 40 kilometrin matkan Kastellauniin, jossa majoituimme koko retken ajan. HausFuntasiin nopean iltapalan jälkeen syöksyimme paikalliseen publiin, jossa kylänmies tarjoili meille olutta ja paikan emäntä soitti koko illan Abbaa kuultuaan, että olemme Suomesta. Pubi-ilta jäi tosin melko lyhyeksi, sillä matkajat alkoivat olla illasta jo melkoisen väsyneitä. Osa porukasta kun oli lähtenyt reissuun jo aamulla kuuden aikoihin.

Tiistai aamupalan yhteydessä ihmiset turisivat ja tutustuivat keskenään. Kaiken ohessa ihmeteltiin paikallisen maidon ja ruuan rasvaprosenttia. Lainaus keskustelusta – ”Täällä näköjään ymmärretään vielä hyvän päälle”. Kastellaun on pieni kylä paikallisella mittapuulla, 5000 asukasta, elinkeino pohjautuu turismiin ja metsään. Paikallisia nähtävyyksiä ovat mm. Kastellaunin linna ja metsätuho puisto. Paikallinen kevät on pitkällä, lehdet ovat puhjenneet nupuistaan ja tuomi kukkii mitä kauneimmin, villikirsikan ohella.

Kävimme päivän aikana tutustumassa Saksalaiseen metsätuulivoimaan. Tähän mennessä 120 on rakennettu metsään, Reininmaan yli 2000 tuulivoimalasta, jatkossa määrä kasvaa. Saksan

sa voimalat on yleensä rakennettu yhteisistöihin, jolloin paikallinen yhteisö ostaa energia yhtiöltä tuulivoimalan ja on oikeutettu 6-9,5 % osinkoihin. Euroiksi muutettuna nuo osingot pyörivät 20 000-60 000 € luokissa. Tämä on yksi huomattavin syy, miksi voimalat ovat varsin haluttuja paikallisyhteisöissä.

Seuraavaksi tutustuimme Kyrill-Pfad myrskyn jälkeen 2008 syntyneeseen metsätuho-alueeseen, joka on luonnontilaan jätetty metsätuho-alue kooltaan 1,5 ha. Radan tarkoituksena on antaa ihmisille mahdollisuus seurata metsän toipumista ja kehitystä myrskyn jälkeen. Radalla tulisi käydä 5-4 kertaa vuodessa, jotta näkisi metsän kehityksen koko vuoden ajalta.

Saksalaiset kasvattavat metsää ylitieheänä, jotta alaoksat kuolevat nuorena ja latvat kasvavat mahdollisimman nopeasti. Tunnetaan paremmin laatuksivatuksena. Tiheä taimikko mahdollistaa samalla riistaeläimille suojaisat oltavat ja riittävästi ravintoa.

Myrskytuhoihin kehitetty uusi paikannusjärjestelmä, joka hyödyntää 3 paikkatietojärjestelmää. GPS, Klonas ja laivojen korjaussignaalia (DGP?). Kyseessä on vielä prototyyppi ja kehitystyö jatkuu kaiken aikaa.

Uusi järjestelmä mahdollistaa paikannuksen metrin tarkkuudella, jopa alle. Tieto kulkee reaaliajassa, jolloin laitteen käyttäjä pystyy seuraamaan liikkumistaan kokoajan käyttö-päätteeltä. Sähköinen kompassi antaa luotettavaa tietoa suunnasta, eikä esim. hakkurin tarvitse miettiä, mihin pitäisi suunnata seuraavaksi.

Saksan lainsäädäntö kieltää maaperän turhan turmelemisen, jolloin koneiden on pysyttävä

TELLAUNIIN

tiukasti niille määrätyillä ajourilla.

USA:n vetäydyttyä Euroopasta kylmänsodan loputtua. Reininmaalle jäi paljon käyttämättömiä varikkoalueita, joita muunnetaan parhaan mukaan siviilikäyttöä vastaaviksi. Ongelmaksi on noussut järkevien kohteiden löytäminen, koska niitä ei haluta luovuttaa teollisuuden kaatopaikoiksi.

Keskiviikkona kävimme tutustumassa pyökin- sekä pihlajan kasvatukseen. Loppuillasta kävimme vierailulla paikallisella viinitilalla.

Pyökin kasvatusta laatuapuksi

Pyökkiä kasvatetaan normaalisti noin 150 vuotta, jolloin saadaan riittävän järeää laatuapuuta. Pyökin tehostetulla kasvatuksella saadaan pyökistä kasvatettua riittävän järeää tukkia alle 100 vuodessa.

Pyökin tehostetussa kasvatuksessa pyökkiä kas-

vatetaan tiheänä, jolloin puihin saadaan riittävä pituus ja oksien karsiutuminen tapahtuu luonnollisesti. Kun riittävä ja haluttu pituus on saavutettu, tehdään suuri harvennus, jolloin kasvatettaville puille saadaan riittävästi kasvutillaa riittävän järeän paksuuden saavuttamiseksi. Pyökkimetsälle tehdään myös toinen harvennus, jonka jälkeen kasvatuspuiden välit ovat noin 15 metriä. Yhden kasvatuspuun ympäriltä on esimerkkikohteesta poistettu noin 40 puuta. Harvennuksen jälkeen tiheys on noin 35 puuta/ha.

Harventamattomalla ja ”normaaleja” kasvatusmetodeja käytettävällä palstalla puiden rinnan- korkeushalkaisija on n. 16 cm, kun taas 10 vuotta sitten harvennetulla palstalla puiden halkaisija on noin 28 cm. Yhdenlaadukkaan kasvatuspuun arvo on noin 600 €.

Pihlajankasvatus

Esimerkkikohteeseen istutettiin aikanaan ensin tammea, joka ei kuitenkaan tuottanut haluttua tulosta vaan kohteelle rupesi kasvamaan luonnostaan koivua ja pihlajaa. Pihlajaa ruvettiin kasvattamaan laatupuuksi sen vaalean ja laadukkaan puuaineksen ansiosta. Saksassa pihlajan puuaines on vaaleaa, toisin kuin Suomessa, jossa puuaines on tummempaa. Saksassa tumma puuaines on ehdottoman pannassa ja se on merkki huonosta laadusta. Riittävän suuresta ja järeästä pihlajasta maksetaan kokonaisena jopa 15 000 €/kpl.

Viinitilavierailu

Reinin varrella oleva viinitila tuottaa yleensä noin 10 000 litraa viiniä/ha. Huonoina vuosina kuten vuonna 2010, tuotanto jäi noin 5 000 litraan. Vuosi 2010 oli huono satovuosi, koska talvi oli pitkä ja kevät lyhyt. Kukinta epäonnistui, koska kevät oli kylmä ja sateinen ja heinäkuu liian kuiva, jonka takia kukat kuihtuivat, osa rypäleistä jäi raaoiksi ja osa liian pieniksi. Kyseisenä vuonna tyypillinen kesäsää oli noin 5 viikkoa myöhässä ja vuonna 2010 kesäsää oli noin 3 viikkoa etujasssa verrattuna vuoteen 2010.

Viiniviljelmien hinta viinitiloilla on noin 5-8 €/a/m², joka tarkoittaa noin 50 000-80 000 €/a/ha. Jos viljelmiä ruvetaan uudistamaan, se tulee maksamaan suurin piirtein saman verran, kuin valmiiden viljelmien osto. Lisäksi uudistamisen jälkeen valmiiden ja hyvin hoidettujen viljelmien satotuottojen tasolle päästään parinkymmenen vuoden kuluttua.

Viinitilan viinikellari on hakattu suoraan kallioon. Maaperän liuskekivi ja mineraalit antavat viineille alueen omaa makua. Viinitila tuot

Riittävän suuresta ja järeästä pihlajasta maksetaan kokonaisena jopa 15 000 €/kpl

taa muun muassa Riesling ja Rivana viinejä, joita voi nauttia tilan yhteydessä olevassa ravintolassa hyvän ruoan kanssa ja ostaa suoraan tilalta.

Torstaina oli aikainen herätys; aamupala syötiin jo puoli seitsemältä. Sen jälkeen lähdettiin ajamaan kohti "Pfälzerwald":n aluetta. N. 140 kilometrin jälkeen saavuimme Johanniskreuzin kestäväнкеhityksen taloon. Talo on rakennettu 2004 ja sen tarkoitus on esitellä kestäväнкеhityksen mukaista toimintaa; talossa on myynnissä paikallisia tuotteita ja alueen yritysten on luotu verkosto monimuotoisuuden kehittämiseksi. Talo on rakennettu täysin paikallisista rakennusmateriaaleista esim. monista eri puulaeista ja savesta. Lisäksi talon katolla on aurinkokennot sähkön tuottamiseen ja veden lämmitykseen, mm. vessat ja puutarhan kastelu toimivat sadevedellä.

Kestäväнкеhityksen talossa oli meneillään näyttely puulla toimivista lämmitysjärjestelmistä. Näyttelyssä esiteltiin mm. polttopuiden keruuseen tarvittavat välineet. Saksassa tarvitsee kaikkien moottorisahaa käyttävien suorittaa päivän kurssi sahan käytöstä; puiden kaatamiseen tarvitaan jo viikon kurssi.

Kestävänkehityksen talosta siirryimme metsään entiselle metsämiesten kämpälle, jossa jo tirisi vartaalla herkullista possua.

Herkullisen lounaan jälkeen lähdimme metsään sulattelemaan lihaisaa ateriaa. Ensin suuntasimme kiviselle näkötornille, josta saimme hyvän käsityksen metsäalueen koosta. Pfälzerwald on Saksan suurin yhtenäinen metsäalue ja se jatkuu vielä Ranskan puolella. Alue on n. 1800 km²:n laajuinen ja se sisältää eriastein suojeltuja alueita täysin suojelluista vapaasti metsätaloudellisesti käytettäviin alueisiin.

Tornista suuntasimme suurimmalle täysin suojellulle alueelle. Alueella kaikki puiden kaato ja niiden pois vienti on kielletty. Lahot puut on kuitenkin kaadettava polkujen ympäriltä vaaratilanteiden estämiseksi. Saksalaiset ovat innokkaita haastamaan tapaturmista oikeuteen ja metsän laidalla onkin tarkat tiedotukset siitä, että metsään mennään omalla vastuulla. Metstä suojellulla alueella saa vielä vuoteen 2012, jonka jälkeen sekin kielletään ainakin 3-5 vuodeksi.

Metsästä lähdimme kohti Kaiserslauttenia, jossa kävimme pikaisesti kaupassa täydentämässä juoma- ja housuvarastoja. Päivällisen söimme Kaiserslauttenin Bremenhofissa. Vilisika-annokset maistuivat ja pääsimme lähtemään kohti Kastellaunia. Ilta päätettiin jo perinteeksi muodostuneella pelillä, huojuvatorni. Lähtöpäivän aamuna söimme jälleen maittavan

aamiaisen HausFuntasiessa. Aamutoimet olivat muutenkin samanlaiset kuin aiempina päivinä, lisänä kuitenkin matkatavaroiden pakkaaminen. Perjantain ohjelmassa oli lyhyt tutustuminen toisen isäntämme, Kristoffiin. Mayerin työhön Forest House Kolbensteinissa. Forest House Kolbenstein on vanha metsänvartijoiden asunto, joka kulkuyhteyksien parantuessa jäi tyhjilleen ja muutettiin leirikeskukseksi. Leirikeskuksessa Herr Mayer työskentelee luonnosta vieraantuneiden lasten ja nuorten metsäopetuksen parissa. Opetustoiminta toteutetaan oman tekemisen ja oivaltamisen kautta. Aamupäivän aikana saimme myös itse kokeilla joitain leikkejä, esim. tutustuimme eri eläimiin kuka kukin on leikin avulla. Keskuksessa opetellaan myös sosiaalisia taitoja erilaisten ryhmätöiden ja tehtävien avulla. Tällainen leiritointi on hyvin suosittua Saksassa ja esimerkiksi Forest House Kolbensteinissa on vapaita leirejä vasta vuodelle 2013.

Perjantain ohjelma jäi melko lyhyeksi, sillä meidän piti lähteä lentokentälle jo puoli yhdentoista aikoihin. Paluulento starttasi kello 13.30 ja suomessa olimme noin viiden aikoihin. Tämän jälkeen hyvästelimme hyvän matkaseuran ja kukin aloitti omatoimisen kotimatkansa.

SLOVENIA WINTER MEETING

■ Janne-Perttu Rantonen

*Allekirjoittanut metsäopiskelija opiskelee paraikaa
Brnossa, Tsekkosliiton federaatiossa eikä muista
kumpi on oikein "hakkuihin vai hakkuisiin?"*

Reput on pakattu ja jänteet suntaa kohti etelää! Slovenian kollegamme Dan Burgar ns. tuttu-Dan onkin järjestellyt pienen porukan kanssa eräänlaisen IFSA tapahtuman ja mikä olisikaan parempi lääke katkaisemaan ne päivittäiset askareet. Winter Meetingin tarkoitus on tutustua Slovenian metsätalouteen, luontoon ja kulttuuriin sekä verkostoitua eurooppalaisiin kollegoihin. Homma on siis vakavaa metsäopiskelua.

Ensimmäinen ilta oli pyhitetty puhtaasti käsien puristelulle ja majoittumiselle. Sitä ylimielisenä travellerina luulee aina että on ainut suomalainen reissussa mutta asia ei ollut suinkaan niin. Joensuun räkäposkella hiihdoissa oli puhetta että matkaan lähtee myös muutama metsäylioppilas. Muut osanottajat saapuivat Ranskasta, Sloveniasta, Sveitsistä, Saksasta, Turkista, Italiasta, Bulgariasta ja Hollannista. Ensimmäisenä piti tietysti tutustua saksalaisiin, joka osottautui

virheeksi sillä niitten kanssa roikuttiin sitten koko loppu viikko.

Seuraavana aamuna kuunneltiin mielenkiintoisia luentoja Sthil-hatut päässä. Slovenian metsätalous pyörii pitkälti "close-to-nature" periaatteella. Toimintamalli on pitkälti samanlainen kuin aikoinaan harsintahakkuut Suomessa. Tietysti puulajit ovat "hieman" erilaiset ja niistä maksetaan mukavampia summia. Tämä "freestyle forestry" kuullosti erikoiselta ja tuntui asettuvan Sloveniaan melko hyvin. Kuunneltiin vielä muutamat luennot puulajeista ja metsäpaloista jonka jälkeen suuntasimme Alpeille, jossa tulisimme viettämään seuraavat 3 päivää.

Bled oli Slovenian komein turistiryä, josta koukattiin katsomaan Triglavia, Slovenian korkeinta huippua. Vuoristomaisemat olivat niin uskomattomia että ei niistä kehtaa teille edes kuvia näyttää. Triglavin juurivuorilla katselimme kuusimetsiä ja tutustuimme

World Cup mäkihyppytorniin, jossa pidettiin kisat viikko meidän reissun jälkeen. Lopun ajasta vietimme Alppien rinteillä, jossa aika ei käynyt pitkäksi. Kosteaa maata oli ihanteellinen mm. "rinne slaidaukseen", jonka pääasiallinen tarkoitus on löytää komeita maisemia ja liukua pitkin poikin liejuisia rinteitä. Tästä uupunena makoilin bussissa kun muut kävivät tutustumassa kiipeilymu-
seoon.

Yksi kulttuurien tuntemisen väline on ns. International evening, jossa jokainen maa tarjoaa perinteisiä ruokia ja juomia, joita muut sitten maistelee. Vankka kokemus on osoittanut että kun tuot paljon salmiakkia saat syödä paljon salmiakkia. Tilastollisesti n. 10% piti tästä herkusta. Heistä 80% oli suomalaisia. Tarjolla oli myös ruisleipää ja poronlihaa, jotka menivät kuin kuumille kiville. Alppireissun jälkeen suunnattiin kohti Välimerta ja Italian rajaa. Siellä majotuimme "pienen" kukkulan päälle, nimeltä Kokoš eli Kana. Kukkulan alapuolella sijaitsi pikkuriikkinen idylli kylä nimeltä Lipica, johon kävimme myös tutustumassa. Valitettavasti meillä ei ollut aikaa käydä katsomassa Välimeren rannikkoa, jota on Slovenialla yhteensä 36km. Sen sijaan kiikuimme Kokošin rinteitä ylös alas. Toisena päivänä teimme päivän kestävästä kävelyretkestä Etelä-Slovenian metsiin, jonka aikana meille luennoitettiin eri puulajeista ja niiden käsittelystä.

Lähtöpäivänä koukkasimme Štanjelin kylän kautta, jossa tosi romantikot menevät naimisiin. Tämä idyllinen keskiaikainen kylä sulatti karskin metsämiehen sydämen ja säilöi sen jonnekin katukivien alle. Kaikille kiipeilijöille ja apinaihmisille suosittelen kokeile

pääasiallinen tarkoitus on löytää komeita maisemia ja liukua pitkin poikin liejuisia rinteitä

maan Štanjelin kattoja. Sieltä ei varmasti poistuta huuli mutrussa.

Viimeinen päivä päättyi Ljubljanaan päätöseremoniaan. Söimme hyvin ja koko porukalle jaettiin todistukset läsnäolosta. Osanottajia oli 9:stä eri maasta. Yhteensä se tekee 27 metsäopiskelijaa ja monta hyvää muistoa. Sloveniaa suosittelen vilpittömästi joka ukolle ja akalle!

TUHKAA JA LASERIA

Vesa Miettunen

Mikä seuraavista ei kuulu joukkoon: kesäkuu, Evo ja Lapin mies? Itse asiassa kaikki kuuluvat. Kävi nimittäin sillä tavalla, että mahtavan vaihtokevään jälkeen, saapuessani takaisin Suomeen, olin siinä tilanteessa, että en ollut onnistunut löytämään toukokuuhun mennessä vielä harjoittelupaikkaa. Monien uskomattomien tapahtumien ja noin kymmenen lähetetyn työhakemuksen jälkeen löysin kuitenkin itseni 750km etelämpää, Evon metsäkoulusta. Aloitin kahden kuukauden uraputkeni Hamk/metsällä juuri ennätyshelteiden aikaan kesäkuun alussa. Lämmitä oli reilusti yli kolmekymmentä ja ohjelmassa 8,5 hehtaarin kokoisen alan kulutus. Ensikertalaisena olin tietysti alkushokin jälkeen aivan ”liekeissä” hommasta. Jopa siinä määrin, että lupauduin viikonlopuksi yhden miehen jälkisammutusryhmän sekä päälliköksi, että työmieheksi. 24/7 päivystyksen ja 56 tunnin (ensimmäisen) työviikon jälkeen koin olevani jo aika perillä talon tavoista ja aika hyvin kiinni vuorokausirytmissä. Tahti onneksi tasaantui kesän kuluessa lähinnä, koska loppukesän sain tehdä yhtä ja samaa hommaa, joka oli vastinkoealamittausta. Täytyy sanoa, että viimeiset viikot alkoivat jo hieman puuduttamaan, mutta hyvien työkaverien ja uuden ympäristön voimin jaksoin painaa hyvällä motivaatiolla loppuun asti. Noin viidenkymmenen mitatun koekalan kohdalla laskut menivät sekaisin, joten sanotaan, että koekaloja tuli

mitattua kymmeniä puuston määrän vaihdellesa koealasta riippuen kahdesta yli sataan runkoon. Tuli persiin alla hommia ei tarvinnut painaa, mutta pään yläpuolella pörisevä ja jo mitatuista aloista ilmakuvaa ottava helikopterin näköinen lennokki kyllä motivoi mittaamaan tehokkaalla tahdilla.

En tiedä parempaa tunnetta kuin se, että sait viettää mahtavat kuukaudet itsellesi uudessa ympäristössä ja hienojen uusien ystävien ympärillä ja tiedostat antaneesi kohtuullisen työpanoksen työnantajallesi. Jos tästä jutusta pitäisi rivien välistä kaivaa jokin sanoma, niin se olisi varmasti se, että olkaa ihmiset rohkeita ja keikilkaa uusia juttuja. Aina silloin tällöin kohdalle osuu unohtumattomia kokemuksia.

Vesa Miettunen

Metsätalousinsinööriopiskelija
Rovaniemen ammattikorkeakoulu

UUSI STIHL MS241 M-TRONIC

STIHL®

- Ei ryyppyä
- Ei kaasua
- Ei säätöjä

NYT KAUPOISSA M-Tronicilla
varustettu MS241. Pitkän huoltovälin
ilmansuodatinjärjestelmä, erinomainen
tärinänvaimennus sekä säädettävä
öljypumppu. Valurunko.

Saatavilla myös lämpökahvoilla ja
-kaasuttimella.

Sh. 735 €

• 42,6 cm³, 2,2 kW / 3,0 hv, 4,7 kg

www.moottorisaha.fi

NORDNATUR INTER IN EVENSTAD

■ Janne-Perttu Rantonen

NSIVE COURSE

Norway

Tammikuun 2011 alussa järjestettiin intensiivikurssi jonka teemana oli luonnon käyttöön liittyvät konfliktit ja niiden ratkaiseminen.

Kurssi oli osa Nordnatur ohjelmaa, jonka ystävyyskouluja on baltian maissa ja pohjoismaissa. Se kesti yhteensä 3 viikkoa, josta kaksi suoritettiin Evenstadissa, Norjassa.

Evenstad on pieni, n. 77 ihmisen asuttama kylä, jossa sijaitsee Hedmarkin yliopiston metsätalouden ja riistanhoidon tiedekunta. Se sijaitsee 250km päähän Oslosta, Glomma joen varrella, jota ympäröi lumiset huiput ja koskematon luonto.

Suomalaisia metsätalousinsinöörien alkuja osallistui yhteensä viisi: Evolta ja Rovaniemeltä.

Lisäksi paikalla oli myös kestävän kehityksen linjan opiskelijoita TURKUAMKista ja Novialta sekä agrologi RAMKista.

Kurssi oli jaettu yhteensä 7 ryhmään, joista jokaisella oli oma case-tutkimus. Aiheet pyörivät metsien ja luonnon monikäytön ympärillä. Jotta tapaustutkimus olisi mahdollisimman mielenkiintoinen, oli teemat asetettu niin että niissä kohtasivat konfliktin molemmat osapuolet. Allekirjoittaneen ryhmä tehtävä oli selvittää ne ongelmat, jotka syntyvät ampuma-

alueiden ja luonnon virkistyskäytön välillä.

Tutkimuksessa haastateltiin armeijan työnteki-

jöitä, paikallisia asukkaita ja luonnonsuojelijoita. Lopussa tulokset analysoitiin konfliktin ratkaisumenetelmillä, joita opimme ammattilaisten luennoilla. Tulokset esiteltiin suurelle yleisölle ja lopuksi kirjoitettiin loppuraportti, joka arvioitiin. Muut ryhmät pohtivat konflikteja liittyen, porotalouteen, vesivoimaan, mökkeilyyn, hirven metsästyksen ja petoeläimiin. Evenstadin ensi vaikutelma hämää siellä vieraillevaa. Osa kampuksesta koostuu vanhoista maatala rakennuksista. Tästä huolimatta varustelutaso on nykyaikaista ja monipuolista. Evenstadista löytyy mm. kuntosali, liikuntasali, opiskelijabaari, palju (jonka suomalaiset rikkovat) ja sauna. Viimeksi mainittu lämpenikin joka päivä ja siitä syntyi koko ryhmän perinteinen illanvietto tapa.

Pienessä kylässä ryhmän välille syntyi kiinteä side, joka pohjautui pitkille brainstorm sessioille ja aamuun asti kestäviin illanistujaisiin. Evenstadissa ei paljoa nukuttu saati ehditty nähdä nähtävyyksiä. Silti kaikki jakoivat valvoa myöhään koska tiesivät että jossain vaiheessa sieltä täytyy lähteä. Ja näin lopulta kävi kin.. Taskussa kourallinen muistoja, uusia ystäviä ja kansainvälistä kokemusta. Suosittelemme :)

Nordnatur järjestää kansainvälisiä kursseja muutaman kerran vuodessa. Ensimmäisenä järjestetään bioenergia kurssi Skinnskattebergissä, Ruotsissa sekä ensimmäinen tammikuussa konfliktikurssi Rovaniemellä.

OPIKSELUVAIHTO

TSEKIN TASAVALLASSA

Vesa Miettunen

VAIHTOON VALMISTAUTUMINEN

Jos totta puhutaan niin en juurikaan valmistautunut vaihtoa varten, tai ainakaan ottanut siitä suurempaa stressiä. Nyt kun mietin vaihtoa edeltävää aikaa niin ehkä kuitenkin jonkinlaista pohjaa ja itsevarmuutta antoi tammikuussa 2011 Norjassa järjestetty Nord natur intensiivikurssi, johon osallistuin ja jossa sain mahdollisuuden puhua kaksi viikkoa kieliä, tutustua eri kansallisuuksiin ja näin ollen totuttautua kansainväliseen ilmapiiriin.

Olen muutenkin sellainen ihminen, että otan vastaan sen mitä elämä tuo tullessaan enkä siksi vaivautunut edes juurikaan tutustumaan tulevaan vaihtokaupunkiini muuten kuin vilkuilemalla muutamia kuvia googlen hakupalvelun kautta. Toki olin jo kuullut kaikenlaista ja nähnyt valokuvien kautta millaista Brno:ssa tulee olemaan koska syksyllä 2010 Rovaniemelle saapui n. 20 Tsekkiläisen opiskelijan ryhmä vaihtoon. Kyseessähän oli muutenkin, nyt ensimmäistä kertaa kokeillussa ollut Mendelin yliopiston ja Rovaniemen ammattikorkeakoulun välinen ystävyshanke, jossa vuosittain, eli joka syksy, Tsekeistä saapuu ryhmä opiskelijoita Rovaniemelle kolmeksi kuukaudeksi ja Ro-

vaniemeltä keväisin ryhmä suomalaisia Tsekeihin. Kyse on siis ryhmävaihto-systeemistä. Ennen lähtöämme tutor-opettajamme järjesti

meille muutamia infotunteja koskien vaihtoaikaa. Tunneilla pääsimme myös tutustumaan Mendelin yliopiston opintotarjontaan, joita oli mielestäni kattavasti, ja valitsemaan omat kurssimme vaihtojalle. Itse valitsin neljä kurssia joista keräsin yhteensä 16 opintopistettä. Tilasimme myös lentolippumme näillä tunneilla yhdessä, joka kävi kätevästi kun kaikki olivat paikalla. Tällä toimenpiteellä varmistimme sen, että kaikki pääsevät samalle lennolle ja olimme näin samaan aikaan perillä. Tämä oli kätevää myös siinä mielessä, että tutor-opiskelijamme paikan päällä ei tarvinnut tehdä useampaa reissua hakiessaan meitä bussiasemalta.

Myös rahoitus reissua varten hoitui ongelmitta. RAMK maksoi apurahat ajoissa ja KELA lisäsi opintotukeen ulkomaanlisan automaattisesti kun palautti opintotuenmuutos-lomakkeen. Osa opiskelijoista oli osannut hakea apurahoja myös muilta tahoilta (säätiöt tms.) mitä itse en hoksannut ja mikä ehdottomasti kannattaa tehdä reissuun lähtiessä. Mitään ei tietenkään saa ellei yritä.

KOKEMUKSIA VAIHTO-OPISKELUSTA JA KANSAINVÄLISESTÄ ILMAPIIRISTÄ

Kun saavuimme Brno:n bussiasemalla, lensimme siis Rovaniemeltä Wieniin ja sieltä bussilla Brno:n, vastassa oli tuttuja naamoja. Kuten alussa kerroin, olimme tutustuneet Tsekkiläisiin opiskelijoihin jo Rovaniemellä kun he olivat siellä vaihdossa. Olimme siis saaneet sovittua kaikki kätevästi Facebookin välityksellä jo hyvissä ajoin ennen lähtöä. Korostankin tässä välissä tutoroinnin ja kanssakäymisen tärkeyttä mikäli opiskelijalla on pienikin mahdollisuus tutustua jo kotimaassaan tulevan vaihtomaansa kansalaiseen ja opiskelijoihin. Löysimme siis loistavan opastuksen myötä helposti asuntolaamme ja olivat ystävämme järjestäneet meille vielä tervehdusillan. Seuraavina päivinä meidät tutustutettiin kaupunkiin, hankittiin tarpeellisia hyödykkeitä kuten paikallisliikenteen kolmen kuukauden kortit jne. Täytyy olla kyllä kiitollinen uusille ystävillemme siitä, että omien kiereistään huolimatta jakoivat olla alussa tutustuttamassa meitä kulttuuriin ja toimintatapoihin. Lisäksi tulkin läsnäolo oli välttämätöntä sillä vain hyvin pieni osa jopa opiskelijoista osasi tai lähinnä uskalsi puhua englantia. Aluksi tämä puhumattomuus tuntui hauskalta mutta ajan kuluessa oli hyvin rasittavaa ettei edes kauppaostoksia kyennyt hoitamaan kunnolla. Tietysti riippuu kohdemaasta mutta kannattaa varautua siihen, että englannin kielen taito ei välttämättä ole lähellekään samalla tasolla kuin Suomessa ja pohjoismaissa. Toisaalta valitsemani Tsekkien kurssi tuli siksi tarpeeseen.

Reissu oli kokonaisuudessaan hyvä lähes loistava mutta miinuksena täytyy mainita majoitus. Lähtiessämme vaihtoon meille oli luvattu ja sovittu asuntolaksi rakennuksista uusien ja se, missä muutkin Erasmus-opiskelijat asuivat. Toisin kuitenkin kävi ja jouduimme todennä-

köisesti vanhimpaan asuntolaan jossa selkeästi oli nähtävissä esimerkiksi vesivahinkoja seinillä ja katossa sekä huoneissa haisi vahvasti home. Lievän homenuhan ja –yskän sävyttämänä seuraavat kolme kuukautta menivätkin mutta hengissä selvitettiin.

Englannin kielen huonosta tasosta huolimatta Tsekki oli maana mukava. Etenkin Praha jäi mieleen mahtavana historiallisena kaupunkina, jossa nähtävää riittää. Muuten Tsekkiläiseen kulttuuriin tutustuminen jäi oikeastaan orientaatioviikon varaan, jossa pääsimme tutustumaan myös paikalliseen olutkulttuuriin. Muuten kulttuuri tuli sittemmin tutuksi ajan kuluessa. Koska Tsekki sijaitsee maantieteellisestikin täysin keskellä Eurooppaa, matkailimme paljon ympäri Keski-Eurooppaa, mm. Italiassa, Slovakiassa, Puolassa ja Saksassa. Matkustaminen oli lyhyiden etäisyyksien ansiosta halpaa ja nopeaa. Esimerkiksi meno-paluu lennot Brno:sta Milanoon maksoi ainoastaan 35€. Tutustuimme vaihdon aikana tietysti moniin ihmisiin mutta erityisesti muutama Puolalaiseen ja Ranskalaiseen, joiden kanssa sitten reissasimme erinäisillä kokoonpanoilla.

Kuten alussa jo mainitsin, valitsin itselleni katavasta opintotarjonnasta neljä kurssia, jotka olivat Czech Language, Furniture & Design, Nature Conservation ja Landscape Ecology. Kaksi jälkimmäistä kurssia kuuluivat ”European forestry”- koulutusohjelmaan. Opiskelu sujui englanniksi moitteetta ja koulutehtävät suhteellisen helppo työstää. Loppuarvosanoiksi sain kohtuullisella työmäärällä ja panoksella kolme B:ä (very good) ja yhden A:n (excellent). Eli opiskelemista vieraalla kielellä ei kannata pelätä. Osassa kursseista oli vierailevia luennoitsijoita, jolloin saattoi osittain olla haastavaa ymmärtää opetusta vaihtelevien aksenttien kielitaitojen takia mutta pääosin ongelmia ei esiintynyt.

**Anna palaa ja paina tukka
putkella nyt kun kerran on
mahdollisuus.**

KANSAINVÄLISEN VAIHDON MERKITYS OPISKELULLE JA TULEVALLE AMMATILLE

Mielestäni kansainvälisyydellä ja verkostoitumisella on erityinen merkitys etenkin metsätalouselämisalalla opiskelijalle koska ympyrät ovat pieniä ja työpaikat hankitaan pääosin suhteilla. Itse koen myös olevani aika sosiaalinen persoona jonka ansiosta olen onnistunut hankkimaan paljon ystäviä myös ulkomailta. Tämän ja nykyisten sosiaalisten medioiden ansiosta halpa majapaikka on aika taattu niissä maissa, joissa tuttuja löytyy. Kontaktien hankkiminen ympäri maailmaa helpottaa varmasti myös työpaikan hankkimista nykyajan kansainvälistyvässä työilmapiirissä.

Koska kurssini liittyivät pääosin Euroopan metsätalouden koulutusohjelmaan, koen kuluneen kevään entistä tärkeämmäksi tulevalle työuralleni ainakin kokemuksena. Kokemuksella tarkoitetaan myös eri maiden kulttuureihin ja työympäristöihin tutustumista, sillä se, miten me jotkin asiat teemme Suomessa, ei välttämättä ole sopiva toimintatapa muualla. Pakko myöntää, että sisälläni heräsi ainakin orastava kipinä ulkomailla työskentelyn suhteen ja jotenkin opiskelumotivaatiokin oli tavallista korkeammalla.

VINKKEJÄ KANSAINVÄLISEEN VAIHTOON LÄHTEVILLE

Meitä ihmisiä on moneksi, ja siksi olen ollut hieman skeptinen tällaisten ”vinkkien” antami-

nessä etenkin kun oma ”elän hetkessä”-toimintatapani on ennenkin herättänyt ihmisissä kummastusta. Viitataan tällä esimerkiksi siihen, kuten alussa kerroin, että ennen lähtöä en juuri vaivautunut ottamaan selvää määränpäästä vaan annoin elämän kuljettaa.

Sen verran voin kuitenkin neuvoa, että jos on edes pieni mahdollisuus tutustua jo ennen lähtöä muihin kansallisuuksiin, niin se tilanne kannattaa käyttää hyväksi. Vaikka kyseinen henkilö ei olisikaan kotoisin juuri siitä maasta minne olet lähdössä niin pelkkä vieraan kielen harjoittaminen valmistaa tulevaan. On loppujen lopuksi aika pienestä kiinni se, että huomaatkin pärjääväsi kielitaidollasi ulkomailla. Jos siis olet heikkohermoinen ihminen, joka normaalisti suunnittelee tulevaisuutensa vuodeksi tai useammaksi eteenpäin kerrallaan ja inhoaa jos jotain tapahtuu suunnittelematta, niin ota selvää mahdollisimman paljon vaihtokohteestasi esim. netistä. Itse huomasin yllätykseni myös perinteisten matkaoppaiden olevan hyvä tapa maahan ja kulttuuriin tutustumiseen. Muuten neuvon vain, että anna palaa ja paina tukka putkella nyt kun kerran on mahdollisuus.

KONKELO MYÖS OPISKELUN JÄLKKEEN?

Supersuosittu Konkelo on ollut yksinoikeus pelkästään MEOL:n jäsenille ja kun opiskelu on takanapäin, niin Konkelo ei ole enää tullut postiluukusta.

Tähän on tullut muutos!

Konkelon voi nykyään tilata helposti MEOL:n Internet sivujen kautta sivuilla olevan kaavakkeen avulla. Lehden voi myös tilata suoraan lähettämällä sähköpostia osoitteeseen **info@meol-ry.fi** oheisten tietojen kanssa.

Nimi & Lähiosoite + Postinumero ja postitoimipaikka

Laskutettavan nimi ja osoite (jos eri kuin tilaaja)

Laskun maksajan sähköpostiosoite

Matkapuhelin (myös suuntanumero)

Konkelon vuosimaksu on 10€ ja se sisältää kaksi Konkelo + postikulut. Konkelon tilaus laskutetaan kerran vuodessa ja lasku tulee vuoden ensimmäisen Konkelon välissä.

Tilaus on kestopilaus, jonka voi lopettaa lähettämällä viestin sähköpostiin **info@meol-ry.fi**. Viestissä tulee selvästi mainita tilauksen lopettaminen yllä olevien tietojen kanssa.

Mistä syystä tilaisin Konkelon?

Konkelon tilaajana voit seurata mitä opiskelijoiden keskuudessa tapahtuu esimerkiksi miten talvikisat tai kesäkisat sujuvat, mitä tapahtuu eri kouluissa, millaisissa muissa tapahtumissa opiskelijat ovat edustettuna ja onko opiskelijoiden harjoittelu sujunut hyvin. Lehdessä on myös paljon muuta lukemisen arvoista, joten nyt ei kannata epäröidä!

